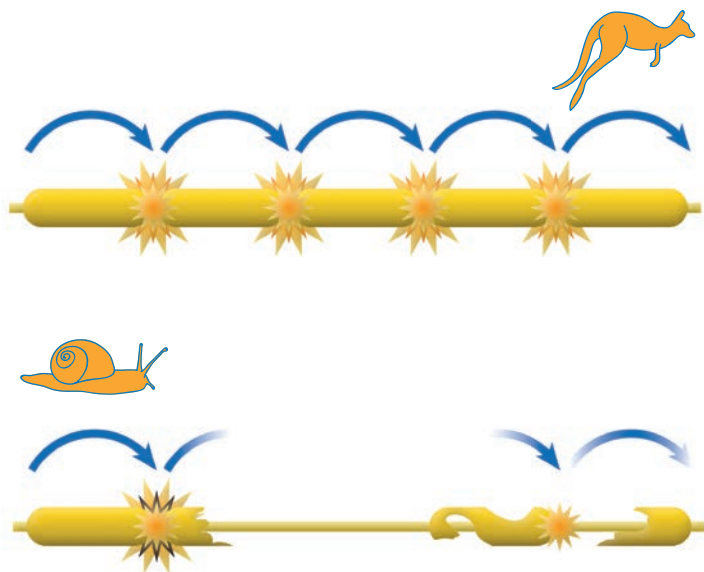

Jakie zmiany zachodzą przy stwardnieniu rozsiałym (SM)?

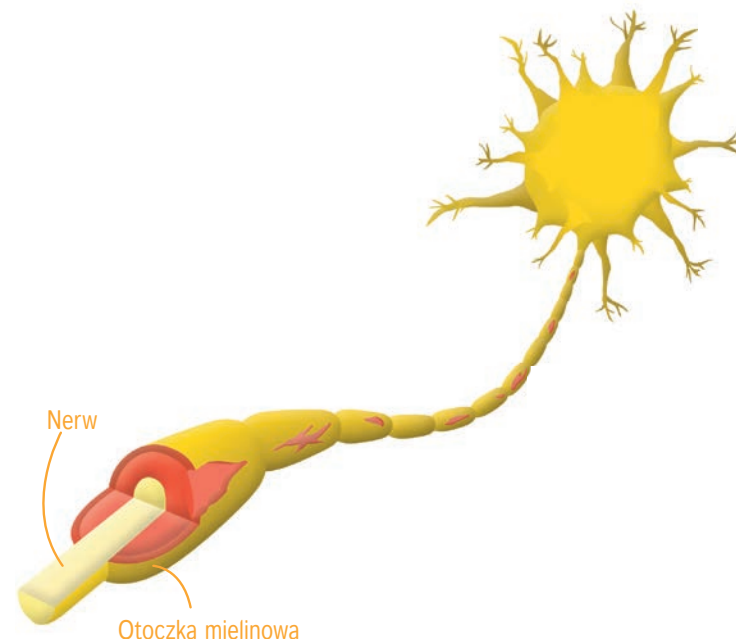
Stwardnienie rozsiane jest jedną z najczęstszych przewlekłych chorób zapalnych ośrodkowego układu nerwowego. Ośrodkowy układ nerwowy (OUN) składa się z mózgu i rdzenia kręgowego. W naszym ciele pełni on funkcję centralnego sterowania i jest odpowiedzialny za nasze ruchy, postrzeganie zmysłowe i funkcjonowanie narządów.

Stwardnienie rozsiane przebiega u każdego pacjenta inaczej. Objawy i ich nasilenie różnią się w zależności od obszaru OUN, w którym występuje stan zapalny oraz jego zasięgu i stopnia ponownego ustępowania. Dlatego stwardnienie rozsiane określane jest jako choroba o wielu obliczach. Nie istnieje typowe stwardnienie rozsiane i trudno jest dokładnie przewidzieć dalszy przebieg tej choroby u pacjenta.

Przesyłanie sygnałów przez zdrowy i uszkodzony nerw

Stwardnienie rozsiane jest chorobą autoimmunologiczną. Z niewyjaśnionych jeszcze do końca przyczyn dochodzi do zaburzenia czynności układu odpornościowego. Komórki układu odpornościowego atakują i uszkadzają tkanki własnego organizmu. Celem tego ataku jest mielina. Osłonka mielinowa otacza nerwy, a także chroni i odżywia włókna nerwowe. Poza tym umożliwia ona szybkie przekazywanie sygnałów i poleceń w układzie nerwowym.

Rozpoznanie stwardnienia rozsianego

Diagnostyka stwardnienia rozsianego często nie jest łatwa. Częściowo dlatego, że objawy są bardzo indywidualne i często krótkotrwałe. Ani jednego, ani zespołu objawów nie można uznać za wiarygodne wskazanie tej choroby. Poza tym wyniki badań laboratoryjnych mogą nie być jednoznaczne. Nawet zaawansowane techniki obrazowania,

takie jak rezonans magnetyczny (MRI), nie pozwalają na wiarygodne rozpoznanie. Dokładne badanie neurologiczne może dostarczyć wskazówek na temat występowania deficytów i zaburzeń neurologicznych. Podczas takiego badania zmiany chorobowe mogą jednak się nie ujawnić, mimo że występuje stwardnienie rozsiane.

Dopiero gdy wykluczy się inne choroby jako przyczynę objawów i ułoży się poszczególne „kawałki układanki” (występujące objawy, wyniki badań, rezonans magnetyczny) w jedną całość, to uzyskany „obraz całościowy” pozwoli rozpoznać stwardnienie rozsiane. Lekarz omówi z Państwem niezbędne badania.

Dobre możliwości leczenia

Mimo postępu medycyny stwardnienie rozsiane jest nadal nieuleczalne. Terapia powinna być dobrana indywidualnie, ponieważ u każdego pacjenta przebieg choroby może być bardzo różny. W związku z tym leczenie musi być co jakiś czas sprawdzane i dostosowywane. Oczywiście również sytuacja osobista pacjenta i jego oczekiwania wobec terapii powinny być wzięte pod uwagę i uwzględnione w decyzjach terapeutycznych.

Jeśli rozpoznano u Państwa stwardnienie rozsiane, zadaniem jest podjęcie indywidualnie dostosowanej decyzji terapeutycznej. Poza tym ważne jest, by uzyskali Państwo wyczerpujące informacje o dostępnych terapiach. Z neurologiem należy omówić wszelkie kwestie dotyczące leczenia stwardnienia rozsianego.

Nie można jednak przewidzieć, jak choroba będzie postępować i jak będzie ona przebiegać w Państwa przypadku. Lepsze możliwości diagnostyczne dają jednak znacznie większą szansę na wczesne wykrycie choroby i rozpoczęcie skutecznego leczenia.

Objawy i ich leczenie

Typowymi początkowymi objawami stwardnienia rozsianego są np. zaburzenia wzroku i czucia lub uczucie drętwienia. W przypadku uszkodzenia układu ruchowego mogą wystąpić objawy porażenia. Poza tym mogą pojawiać się szybkie zmęczenie, zaburzenia sprawności umysłowej, zaburzenia koordynacji ruchowej i zaburzenia psychiczne.

Pacjent może przezwyciężyć ewentualne ograniczenia w codziennym życiu dzięki wczesnemu leczeniu, dopasowanemu do jego dolegliwości i potrzeb. Celem każdego pacjenta ze stwardnieniem rozsianym powinno być znalezienie sposobu na jak najlepsze zaakceptowanie tej choroby i życie z nią. Nie można jednak pozwolić, by choroba ta decydowała o Państwa życiu.

Wsparcie rodziny, przyjaciół, wyspecjalizowanych pielęgniarek i lekarzy oraz różnych instytucji może Państwu w tym pomóc. Zachęcamy do skorzystania ze wsparcia i pomocy, gdy ich Państwo potrzebują, i do tego, by nie obawiać się przyjąć pomocy.

